

די.ו.ב.ק.

הנדרלת ביותר בישראל

תשבץ העולם הזה 1128

		7	6	5		4	3	2	1	
12					11	10			9	
	16					15				14
		20		19		18				
	25		24	23			22			
			29	28				27	26	
				33		32		31		30
39	38				37	36			35	
			43				42	41		40
	48			47		46		45		44
			52		51			50		49
					54					53

- מאונך: 1. זר; 5. ספור יציאת מצרים; 9. דרגת מונטגומרי; 13. מפקד כיתה; 15. נפלו בדרך לגוש-עציון; 16. רעל; 17. דומן; 18. זימרה; 20. סוף-חל"א; 21. קול הפרה; 22. נס; 23. אדמת הנגב; 25. מטבע יפני; 26. מקום יצור היין; 28. אקס-פרס; 30. יתד; 33. אחד מפירו-שי התורה; 34. מילת ברירה; 35. הרצוג; 36. מדוע; 38. חצי חרון; 40. עתון יומי; 41. השמצה; 43. בנק הסתדרות המורים; 44. ט"ו; 46. נהר באיטליה; 48. בכפל; 49. מס; 53. המוני; 54. חווה.
- מאונך: 1. טפח היד; 3. מדון; 4. מנעול; 5. החרמון; 6. מטר; 7. דל; 8. אבי משה; 10. אהובת שמשון; 11. חיש; 12. עץ פרי; 14. גומל רעה תחת טובה; 16. ח"כ מפלגת הציונים-כלל-יים; 18. בשער המחנה; 19. זעזוע; 22. הוצאת-ספרים; 24. המדבר באפריקה; 27. בחורף; 29. ההיפך מאין; 31. מת-נה; 32. הר; 34. חוק; 37. מילת שא-לה; 39. לא תדיר; 42. הדור; 45. אחרי המחרשה; 47. חברת ספנות; 49. אר-בעים; 50. אות אנגלית; 51. הפרק האחרון בשמואל א'; 52. כן.

הבחירות כבר נגמרו

אמנם ב-17 למאי עדיין יבחרו להסתדרות אבל עקרות הבית כבר בחרו

ב"קו"ק" כמלכת אבקות הכביסה הטובה ביותר והמכבסת בעצמה עבורך.

המשיכי ובחרי ב"רצף" האבקה החדשה של "קו"ק" לנקוי רצפות.

העזרי במוצרי "קו"ק" הטובים בחומרי הנקיון.

מסינה כאביונית וכנסיכה ב"פורטונה" במקום חלום בלתי-חוקי — ירושה בבריקה

קולנוע

סרטים

נסיר בלתי חוקי

פורטונה (ארמון-דוד, תל-אביב, אי-טליה) היא חברתן של ג'וליסט מלה סטראדה ושל קבירה מלינות קבירה. כמו תן היא יצירתו של ילד הפלא של הקולנוע האיטלקי פדריקו פליני, וכמותן מעוצבת דמותה הסראגית העלובה והמעוררת רחמים. על ידי אשתו — ג'וליסטה מסינה. אלא שבגידול להן לא בים פליני את פורטונה. ובביומי של אדוארדו דה-פיליפו, איבדה פורטונה את כל הפיוס המרטיט שבדמויות חברותיה, ובמקום להחל סמל לסבל אנושי ספוגי-אופטימיות, היא נערה מסכנה בלבד. פורטונה — בת המזל, היא נאנדה, פילגשו ושפחתו של פפינו (אלברטו סוראדי) הסוחר בגרוטאות וחפצים גנובים. תמור רת הזכות לשרת את הנבל ולישון במיטתו, היא מבצעת עבורו את כל עבודות הבית, עוזרת לו בסחרהגרוטאות בשוק הפישפ' שבו, מוציאה את הרשיון לרוכלות על שמה, יושבת עבורו בבית-הסוהר.

כשהיא יוצאת מבית-הסוהר, מגלה נאנדה כי פפינו הנבל, שאח דמותו מבצע סוראדי בצורה גרוטסקית מוגזמת ובלתי-יצימה, הכניס למיטתו אשה אחרת. נאנדה בורחת אל הרחוב — פוגשת שם במסורף, השוחה בבריקה בחצות לילה (פול דוגלאס), המגלה לה חיבה. לו היא מגלה את החלום המעסיק אותה והמציא את תקתה-החיים בי קרבה: פעם, נישא אליה נסיר ברחוב ולחש לה "ילדתי המסכנה". מאז היא משוכנעת כי היא בתו הבלתי-חוקית של הנסיר, מקוה ליום בו יכיר בה כבתו-היפהפה לנסיכה.

לילה כביר הקברות (הפרופסור המסורף נעלם, ופורטונה-נאנדה חוזרת לפי פינו הנבל, מצליחה לסלק את יריבתה אחרי שהיא משאירה אותה בלילה בבית-הקברות. רק בחלקו השני של הסרט, אחרי שפפינו עומד למכרה לחבורת נוכלים כדי שתבצע עבורם פריצה, מגלה נאנדה שוב את ה-פרופסור המסורף שלה, בורחת עמו.

אלא שכעבור זמן קצר מגלה נאנדה כי הסוב לא נועד עבורה. "השני היה מנחל", היא אומרת, "אבל הבנתי אותו". זמן קצר אחרי שהיא חוזרת שוב אל פפינו, היא מגלה כי הפרופסור המסורף שלה מת. הש"איר לה ירושה, הפגיש אותה באמצעותה עם הנסיר אותו חשבה למולידה. בפגישה התפקעו חלומותיה כמו בועת סבון. הנסיר, כך התברר, היה בשנה בה נולדה ובשנה שלפניה בהונו. אולם למרות המהלומה, לא מאבדת נאנדה את האופטימיות המצינית גם את דמויות חבריה. בתיאטרון חובבים היא מוצאת את התחליף לחלום הנסיכה — כשי היא מוכתרת לנסיכה על הבמה.

ג'וליסטה מסינה במשחקה האנושי הנפלא אך המוכר, אינה מצליחה לחפות על מגרעות הבימוי החורף ומשחקם התיאטרלי והבלתי שקול של שאר השחקנים. פורטונה אינו סרט טוב — אולם הוא סרט מעניין.

הפתעה לחג

אינטרמצו כנאפולי (מנדלור, תל-אביב; איטליה) הוא סרט היכול לשמש כאמ-

צעיגקמה מצוין. אפשר להמליץ עליו בפיני השכנים המרעשים עד שעת חצות, או בפני החותנת. חוץ מזה הוא יכול גם לשכנע אנשים הרוצים לאבד-את-עצמם לדעת להשאר בחיים. אחרי שיראו אותו הם יש-הכנעו שיש דברים יותר גרועים מהחיים. והו סיפור על נפח המציא תוך כדי הלמות פטישים מחרישה מנגינות ניאפוליטניות עדינות, הופך למלחין שאינו מסוגל לרשום את מנגינותיו בתווים, זוכה בכסף, אהבה וכבוד ואף על פי כן מת באופן טראגי בנורעותיה של אהובתו כתוצאה ממחלה ממארת.

כל הדמויות המופיעות בסרט לקוחות כאילו מגלויות שנה טובה, בהן גראים זורגות מתחשקים. הסקסט נשמע כקטע מפוראימה טראגית של יל-ג והמנגינות הנאפוליטניות המעטות מזכירות לעיתים קרובות קריעת סדין. וכל זה מוגש על ידי המפיץ צים כ"הפתעה מיוחדת לחג-העצמאות". קולנוע סרטים שינה בין הערביים

שינה בן-הערביים

דמדומי האלים (המרכז, תל-אביב, ארצות-הברית) הם זמן טוב לשינה גם עבור בני תמותה פשוטים. אלי התרומה והשעמום הם הפעם סיד צ'אריס ובפעם נוספת רוק הדסון. הגברת סיד החזרת כסיד, מופיעה בצורת נערה אומללה שהגורל האכזרי דחפה אל הנוות, הנמלטת מזרועות החוק אחרי שהיתה מעורבת ברצח, ישר אל זרועותיו של רוק הדסון, המשחק את משחקו האוילי הרגיל — הפעם בתלבושת של רב חובל של ספינת מפרש עתיקה וזמפוררת. מן הרגע הראשון בו רואה סיד את רוק היא מתאהבת בו. אולם הוא עסוק כל כך ביסורי המצפון שלו על שפעם היה אחראי לסביעתם של מספר נפשות ובהתלבטות לשותות או לחדול, עד שאת הנשיקה הראשונה הוא מטביע על שפתיה קרוב לסימו של הסרט. בהפקה שבין שני מאורעות מרתקים אלה, גראים נוסעי האניה כשהם עוסקים בהטפות דתיות ומלחי האניה כשי הם עוסקים בהכנות למרד.

הסרט מצטיין בחוסר כל עלילה, והשחקנים מצטיינים בכך שאינם מנסים אפילו לחפש אותה בדילוגים התפלים שבפיהם.

תדרין

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

● **קול הזעם** (תל-אביב; תל-אביב) — יול ברינר מנסה לרפא את משפחתו שיצאה מדעתה באי-הסתגלותה למציאות. גיאון חד-זרס.

● **הייתי כפיהי שר מונטי** (תל-אביב) — כיצד הסתירו הבריטים באמצעות שחקניהם שדמה לגנרל מונטגומרי את ההכנות לפלישה לאירופה.

● **השחקן השחור** (אופיר, תל-אביב) — אנטוני קיין וסופיה לורן, מרעננים במשחק משובח מלודרמה בינונית.

● **החוק** (הוד, תל-אביב) — משחק השולטים והנשלטים בביום מצוין של זיל דאסין.

● **זה הדוד שלי** (אורלי, חיפה) — זיאק טאטי בסאטירה על החיים המודרניים.

● **יעקובובסקי והקדונו** (רונ, ירושלים) — דני קיי מעלץ לבבות יהודיים בהתחממותיו עם קולנוע פולני אנטישמי.